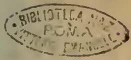
DISPUTATIO JURIDICA

De

MODIS ACQVIRENDI FEVDVM,

Quam

Divina favente gratia,

PRAESIDE

Viro Amplißimo, Consultißimo & Excellentißimo,

DN. IOH. OTTONE TABORE,

U. J. D. ET ANTECESSORE IN HAC Argentoratensium Academia, Facultatis Juridicæ p.t. DECANO, Codicis & Feudalium Placitorum Professore celeberrimo, Patrono suo & Præceptore summo obsequio ætatem suspiciendo,

Publicæ placidæq; disquisitioni submittit

FRANCISCUS MEINDERS,
Bilfeldiâ VVestphalus.

Ad diem 21. Septembr.

ARGENTORATI,
Typis FRIDERICI SPOOR,

cIↃ IↃc L.

THESIS I.

Um summa Reipublicæ salus, *teste Imp. Iustiniano*, de stirpe duarum rerum armorum scilicet atque legum veniat, vimque suam exinde muniat. *Const. summa de Iust. Cod. conf* & Maiestas non legibus saltem armata, sed armis quoque decorata esse debeat, ut utrumque tempus & pacis & belli rectè possit gubernari. *pr. Proœm. Inst.* prudentissimi ab omni ævo humani generis rectores non tantum tranquillitati Reipublicæ pacis artibus: sed & temporibus belli (sine quo pax neque parari neque conservari quandoque potest) salutaribus præceptis maxima cura prospicere studuerunt

2. Vt autem utiliter & feliciter bellum geratur, nihil æque necessarium est, quam semper in promptu habere exercitatos fidelissimosque milites, eosque nativos potius quam extraneos: Auxilia enim prorsus extranea vocanti nunquam non periculosa fuisse omnium ætatum exempla demonstrant. *vid. Tholos. de Rep. lib 11. c. 3. Forstn. hypomn. polit. 2.* In hunc finem feuda primitus quoque inventa sunt. Concedebantur enim prædia vasallis, ex quibus honeste sese alere possent, ea lege ut quoties necessum esset Domino in expeditionibus bellicis operas suas præstarent; Vnde sæpissimè in usibus FF. vasalli appellantur milites. *1. F. tit. 22. & 23. alibique passim.*

3. Quo tempore autem instituta hæc feudalia cœperint, valde inter Dd. controvertitur. Rittersh. *part. feud. lib 1. c. 1. q. 5.* duodecim enumerat diversas de hac quæstione Dd. sententias: Alii plures, alii pauciores, quas omnes recensere & examinare nimis longum foret. Ego, salvo aliorum iudicio, institutum hoc proprium esse Germanicarum gentium; nec usquam facile reperiri, nisi ubi Germani aut eorum maiores sedes suas olim posuerunt, defendere conabor.

4. Nec enim puto Longobardos solos feudalium consuetudinum autores & inventores esse dicendos, *cum Duaren.ar. feud. cap.3. Vult. de feud. cap. 1. num. 14. Godd disput. feud.8.5.* Nam Gothi (inquit Grot. 2. *de I p. & b. cap. 7. num. 21.*) Vandali, Allemanni, Franci, Burgundiones, Angli, Saxones, nationes omnes Germanicæ, qui partes optimas Imperii Romani bello occuparunt, suas singuli leges atq; mores de feudis non minus quam Longobardi habuerunt, *cui consentit Rittersh. part. feud. l. 1 c. 1. q. 2. & Herman. Conringius de Orig. Iur. German. cap. 32. in fin.* Hinc 2. FF. 1. dicitur, consuetudines feudorum varias esse, & secundum diversorum locorum aut curiarum mores, diversas: & 2. F. 29. fit mentio legis Salicæ, quæ lata putatur an. 412. sub Rege Pharamundo. *Conring. de orig. Iur. German. cap. 7. pr.* cum Longobardi anno demum 568. in Italiam venerint.

5. Vulgares tamen feudorum libros Longobardorum mores ut plurimum continere arbitror, cum non tantum ab hominibus Mediolanensibus, Gerardo Nigro, Oberto de Orto aliisque conscripti sint, sed & sæpissime legum Longobardicarum in iis fiat mentio. *vid. 2. FF. tit. 1. 27. pr. 39. fin. 72. & 1 F. 10.*

6. Licet a. supradicti librorum feudalium autores homines fuerint privati, adeoq; legū condendarum potestate destituti; Omnes tamen omnino Imperio Romano subiectos, & in eo feuda tenentes, ad iuris feudalis observantiam obligari cum communi feudistarum scholâ affirmo. *Curt. Iun. quæst. 1. part 1. Borch. de feud. cap. 3. num. 30. & seqq. Vult. l. 1. cap. 1 num. 5.* De constitutionibus Impp. hoc nullam omnino patitur dubitationem, quoad reliqua verò capitula sunt qui contradicant; *Inter quos novissimè est* H. Conring. *de orig. Iur. German. cap. 33. in fin.* Vbi ius feudale in Germania nihil valere putat, eò quod nunquam publico Germaniæ consensu de eo quid constitutum sit. Sed cum nihil intersit, expresse quid an tacitè & rebus ipsis & factis quid sanciatur. *l. 32. §. 1. ff de ll.* quamvis ius feudale expresse confirmatum non esse Conringio detur. Conf. *in contr. 2. F. & 52. iunct. Auth. habita C. Ne filius pro patr. 2. F. 53 §. 3. C. iunct. auth. Sacramenta puberum C. si adv. vend. 2. F. 54. 55. & pass* Quid n. opus fuerit nova confirmatione cum Impp. constitutionibus iugiter, etiam per ipsos Imperii re-

cessus

cessus recentiores firmatum sit. *v. Ierem. Reusn. disp. feud. 1. §. 21. pag.* 17. tacitè tamen illud ab Impp. & populo comprobatum esse nemo negabit, dum & populus moribus illud recepit, & Impp. in suis Academiis publicè illud prælegi & secundum illud causas feudales diiudicari scientes permiserunt.

7. In Germania ergo has consuetudines feudales in controversiis feudalibus legis vim habere, easque omnes non tantum seculares, uti *statuit Ant. Barbatia in c. caterum de Iudic.* sed ecclesiasticas quoque personas ligare, quatenus Canones non contradicunt, existimo *Tib. Decian. cons. 90 num. 1. vol. 3. Schrad. part. 1. n. 2. n. 1. Vult. 1. cap. 1. num. 8. & Dd. comm.* Quod tamen adeo extendendum cum Ros. *de feud. conc. 9. cap.* 1. non videtur, ut omnes Reges ac Principes Christianos in tota Europa illarum autoritate teneri, aut Jure Gentium illas consuetudines receptas esse, *cum Wesenbec. in Proœm. de feud.* affirmandum sit; Licet enim illarum quædam extra Germaniam in Galliâ, Hispaniâ vel alibi observentur, *vid. Guid. Pap. Boer. Seysel citat. Obrechto 1. feud. cap. 3 num.* 7, hoc tamen ex nulla puto fieri necessitate, sed quia supremæ maiestati ibidem hoc ita placuerit, cui ideo iisdem abrogatis alias ab hisce diversas feudales consuetudines introducere liberum est.

8. Feudi vocabulum barbarum bonisque auctoribus incognitum est; nec ullibi apud antiquiores scriptores illud inveniri quam in constitutione Caroli III. cognomento Crassi qui circa an. Chr. 880. imperavit, ex Marq. Freher. testatur Rittersh. 1. c. 1 *quæst.* 12. adeoque frustra sunt, qui huic vocabulo Latinam vel Græcam Etymologiam assignare student, illud vel à *βωθῶ* vel à fide vel aliunde derivantes *vid. Godd. disput.* 1. 9. 11. nec illos iuvat Feudista 2. 3. *in fin.* ubi Feudum à fidelitate dictum vel à fide asserit. Non enim vera hæc vocis notatio, sed allusio quædam est, JCtis quoque frequentissima, ut in *l. 1. de acq. poss. l. 1. de novat. l. 2. §. 2. de reb. cred. & ipsi Imperatori usitata pr. I. de testam. §. 1. in fin. de Interd. & alibi passim.*

9. Existimo ergo, sicut feudorum institutum proprium est Germanis, ita & ipsum feudi vocabulum Germanicum esse, (*Vossius lib. 1. de vit. Latin. serm. cap. 7. p. 32 arbitratur Gothicum esse*) & ab antiquo verbo Fehde / quod inimicitias & bellum denotat, descendere. Feuda enim præcipue & primario bellorum causa in-

fa in-

sa inventa & instituta esse supr. §. 2. dictũ est. Hinc Fehdbrieffe appellabantur literæ quibus bellũ denunciabatur olim, quando lites & controversias maiores nostri, ante promulgatam pacẽ publicam in comitiis Wormatiensibus an. 1495. sub rubr. vom königlichen Landfried// armis dirimere solebant, da das Faust vnd Kolbenrecht im schwang ging / & quibus denunciatum erat bellum diffeidati ipsaque denunciatio diffeidatio, *de qua tot tit. 17. in A B.* dicebatur. Germanis hodie feudum dicitur ein Lehen / à verbo leihen/ quod rei ad aliquem usum concessionem denotat. *Rosent. cap. 6. conclus. 29. num. 10.* Galli feudum appellant Fief, & pleraque consuetudines sive ll. municipales incipiunt à tit. de feudis des fiefs, *teste Rittersbus. c. 1. q.* 14.

10. Definiri potest feudum, quod sit ius vasallo in alieno prædio à Domino directo sub conditione fidei constitutum.

11. Divisiones à causis peti possunt: veluti *ab efficiente*, in Novum, (cuius causã adquirens vasallus à seipso & Domino concedente habet) & Vetus. Obrecht. 1. 5. 5. n. 48. *à subiecto*, in Ecclesiasticum & sæculare. idem n. 89. *à Forma*, in ligium & non ligium idem n. 107. Item in proprium & improprium. *Obrecht. 1. feud. 6. num. 32. & seqq.* (quod posterius iterum varias subdivisiones recipit) Ab effectu, in nobile & ignobile. *2. feud* 10. (Alii ad efficientem hanc divisionem referunt. *vid. Obrecht. 1. feud. 5. num. 21.* Alii ad formam, *Hunnius de feud. cap. 16. pag. 68.*) A duratione: in temporale. *1. feud. 4 § 4. Et lib. 2. feud. 2 §.* & perpetuum *&c.*

12. Causam efficientem propinquam, & eorum qui feuda dare possint, recensionem his consultò omitto, quippe modos constituendi & acquirendi feuda potissimum percensere institui.

13. Modi feudum *constituendi* à modis *acquirendi* quantum distent actionũ ab utrisq; descendentium probat diversitas; Feudo enim constituto competit tantum actio personalis contra Dominum, qui feudum præcisè tradere compellitur, nec liberatur præstando interesse. §. *si facta tit. 26. F. 2.* Cum autem feudum vasallus iam acquisivit, habet hanc potestatem, ut tanquam Dominus possit à quolibet possidente (adeoque ab ipso quoque Domino *fac. lex 1. in fin. si ag. vect.*) illud quasi vindicare *per §. Rei autem 2. F. 8.*

14 Con-

14. Constituitur feudum per investituram 2. F. 25. quæ & investitutio appellatur 1. F. 28. ab investiendo ita dicta, quod in genere possessionem rei alicuius concedere significat, cui contrarium est disvestire. *Vossius lib. 4. de vit. Sermon. cap. 6.* i.e. possessione aliquem privare. *Vult. cap. 7. n. 4.* Est autem investitura nihil aliud quam legitima feudi constitutio, fitque vel propriè vel abusivè 2. F. 2. Propriè, quando vasallus corporaliter in rei feudalis possessionem inducitur, illamque ita sibi acquirit, ut postea iterum eam apprehendere necessarium non sit, quo casu licet constitutio feudi cum acquisitione tempore concurrat, tamen natura hæc illa posterior est. *vid. Vult. d. c. 7. in pr.*

15. Impropriè fit investitura, quando Dominus, præsentibus ad minimum duobus, idoneis testibus, vasallo signum aliquod, puta sceptrum, gladium, annulum &c. porrigens se investituram facere dicat. 2. F. 1. per quam constituitur quidem non tamen acquiritur feudum, adeoque missio in possessionem eiusque apprehensio necessaria adhuc est. 1. F. 4. *pr.* quam vasallus propriâ autoritate facere, prædiumque, in quo feudum constitutum est, etiam irrequisito domino ingredi potest. Hoc enim per dominum tacitè ipsi concessum videtur *Gail. 2. obs. 152. Borch. c. 7. n. 3. Wesemb. cap. 8. n. 15. Rittersh. cap. 8. q. 8.*

16. Constitutionem feudi sequitur eius acquisitio, de qua Feudista *in fin. tit. 1. lib. 2. FF.* Sciendum est, inquit, feudum neminem posse acquirere nisi investitura aut successione; quæ regula repetitur *in pr. tit. 11. & tit. 33. lib. 2. F.* sicut autem nuda traditio nunquam transfert dominium, nisi iusta causa præcesserit, propter quam traditio sequatur, *ut ait ICtus in l. 31. de acq. rer. dom.* ita & hoc casu acquisitioné feudi oportet præcedat iusta aliqua causa sive iustus titulus, cuiusmodi est donatio, emptio, permutatio, quam cambium vocant Feudistæ 1. F. 4. §. 2. *&* 22. §. 1. 2. F. 25. quos titulos Hottoman. *disput. feud. cap. 7. & Wesemb. cap. 6. num. 12.* acquirentis intuitu, inter modos acquirendi referunt: rectius inter titulos & causas remotas relaturi.

17. Duos ergo feudi acquirendi modos propriè ac strictè sumtos, pono 1. *Investituram* propriè sic dictam (per abusivam enim non acquiritur feudum, sed constituitur saltem, supra θ. 13.) *& successionem.* Investitura hoc loco vel est vera vel præsumpta;

Vera

Vera, quando Dominus vasallum corporaliter & revera in possessionem rei feudalis inducit; præsumpta, quando investitura reipsa facta quidē non est, ob causam tamen facta esse præsumitur.

18. Præsumptio illa oritur 1. Ex re iudicata, quando scilicet orta contentione, sitne prædium aliquod feudale nec ne iudex pronunciat illud feudale esse & ea sententia in rem iudicatam transierit. Fundatur autem hæc præsumptio in vulgatâ Juris regulâ, qua dicitur rem iudicatam accipi pro veritate *l.25.de stat. hom.l.207.de reg.iur.* Publicè enim interest quæ semel per sententiam iudicis definita sunt, non retractari *l.3.de off.prætor.* adeoque post sententiam latam non quæritur amplius an vasallus ius feudi habuerit, & de eo investituram acceperit, sed an iudicatum sit, *arg.l.56 de re iud,* Vulgo Interpp. sententiam iudicis medium acquirendi specialem faciunt, *Rosent cap.6.concl.72.Vult.c.9.n.24. Godd.disput.feud.3.§.ult.* sed parum accuratè, ut opinor. Sententia enim dominium de novo non tribuit, sed illud quod antea erat tantum declarat. *vid.Bach,ad §. ult.I.de off.iud.*

19. Secundò præsumptionem eliciunt ex verbis Domini. Si enim dominus (*inquit Feudista tit.33.F.2.*) alicui coram paribus curiæ dixerit; *Vade in possessionem illius fundi & tene illum pro feudo*, licet non intercesserit investitura, tamen tale est ac si intercessisset, & pro investitura habetur, quia ille eius voluntate, fundi possessionem nactus est, feudi nomine.

20. Vltimo præsumptio resultat ex lapsu temporis; Si quis enim per triginta annos rem aliquam ut feudum possederit, & servitium dominio exhibuerit, quamvis de ea re non sit investitus, præscriptione tamen triginta annorum se tueri potest 2.F,26.§ 4.

21. Ex quo textu 4. huius præscriptionis requisita notanda veniunt. Oportet enim primò, ut res sit possessa, cum nulla usucapio sine possessione procedat *l.25.de usuc.* Non autem sufficit inchoare possessionem, nisi eadem continuetur. Interrupta enim possessio ad usucapionem nihil prodest. *l.5.l.15.l.33.de usuc.* quod & in textu modo citato videtur innuere particula PER *gloss. & Bald. ad §. si quis 2. 26. F.* Præterea requiritur ut possessio fuerit iusta, h.e. cum bona fide & iusto titulo coniuncta *Mynf.4.obs.29.Bocel.5.disputat.37.&8.Vult.cap.8. num.14.* Quamvis e-

viceni m in præſcriptione 30. annorum neque bona fides neque iuſtus titulus deJure civili deſideretur *l.8.§.1.&2.C.de praſcript.30. ann.* ſecus tamen eſt de Jure Canonico ſecundum quod poſſeſſori malæ fidei nulla currit uſucapio.*c.ult.ext.de praſcript.c.poſſeſſ.2. de R.I.in 6.ibiquePecc.& Canis.* Quod& in foro ita obſervari teſtes ſunt *Gail. 2. obſ. 18. n. 2. Myns. 4. obſerv.6. Rittersh. differ.iur.c. 13.*

22. Alterum huius præſcriptionis requiſitum eſt,ut res ſit poſſeſſa per 30. annos. *d.§.ſi quis 2. F.26.* Ratio autem quare in præſcriptione hac longius tempus quam in allodiali requiratur, plerumque à Dd. reddi hæc ſolet, quod præſcriptio rerum feudalium durior ſit;maiorisqueprӕiudicii quam allodialium,*Rittersh. l.1.cap.18 quaſt.4.Hattyſ. annal.I.F.cap.7.§.ſecundolit.b.* Siquidem vaſallum domino , & viceverſa dominum vaſallo multis modis (de quibus in forma fidelitatis) obſtringat. *Obrecht.lib.2.de feud. cap.6.n.16.*quæ tamen parum concludere, imo ſuadere potius videtur ut minori tempore res feudales quam allodiales acquirātur, cum longè gravius damnū ſentiat dominus ſi prædium aliquod ut allodiale ipſi præſcribatur,quā ſi ut feudale;quippe quod non tantum certis caſibus ad illū reverti poteſt,ſed etiam cuius nomine vaſallus fidē & obſequia ei præſtare debeat; Ego ſicut non omnium quæ à maioribus conſtituta ſunt, ita nec huius rei aliam rationem reddi poſſe puto , quam quod Longobardis ita viſum fuerit *cum Hottoman.ad d.§.ſi quis & Vult. cap. 9. n. 5. in fin. Anton. diſput.feud. 5.th.3.B.* Nec locum inveniunt argumenta à maiori ad minus aut à ſimili in hac præſcriptionis materia, ut quæ tota pendeat ex voluntate legislatoris, *quod in materia Iurisdictionis quoque teſtatur Ampliſſimus Dn.Praſes,in expoſ.l.un.C de ſuffr.peric. 5. num.15.* Niſi quis eam ſupponere velit: quod hic non tam agi videatur, de directa ipſius feudi acquiſitione: quam de acquiſitione iuris feudalis: quæ Dn. Præſidis coniectura eſt.

23. An verò eadem ſit ratio præſcriptionis feudi Eccleſiaſtici quæ ſecularis inter Dd. non convenit pleriqueenim ad illam ſpacium 40. annorum requirunt,*vide Roſenth.cap.6.concl.78. n.7. cum alleg.Schrad.cap.4.n.17 Rittersh.diff. iur. lib.3.cap.ult.* quàm ſententiam communem teſtatur Vult.*l.1. cap.9.num.9* ſed cum textus noſter indiſtinctè loquatur nulliusque differentiæ inter prædia Eccleſiaſtica & ſecularia mentionem faciat, ideo nec nobis

bis aliquam inter illa fingere convenit, adeoque ad præscribendum feudum quodcunq; sive ecclesiasticum sive seculare tempus 30.annorum sufficere puto cum *Vult.d. cap.9.num.8. Bocer.cl. duput.17.θ.15.*

24. Tertio requiritur, ut rem possideat tanquam feudum *d.§ si quis, ibi: ut feudum possedit.* non vero ut rem propriam, nec ut pignus, alias possessio ad acquisitionem feudi, nihil facit. *Obrecht. duput.de præscript.θ.209 Vult.d.c 9.num.12. Rittersh.cap.18 quæst.4. Hattys.anal. I.F. cap.7 p.m.35.* Quartò ut servitium domino exhibuerit. *d. § si quis, ibi: Et servitium Domino exhibuerit.* quod vel semel factum esse sufficere statuunt Interpp. comm. cum textus utatur numero singulari: *servitium. Rittersh.d cap 18.quæst.4.Vult. d.c.9.n.15.* Præscriptione cum hisce requisitis legitime completa feudum plene acquiritur, adeo ut nova investitura opus non sit, utpote quæ propter lapsum 30. annorum facta præsumatur. *Wesemb.cap.6.num.3.* Dominus autem si post hoc tempus vasallo controversiam de feudo movere plenoque iure illud sibi vindicare tentet, præscriptione tanti temporis repellitur *d.§.si quis in fin. Mod.Pist.cons.31.vol.2.* Imo si possessionem feudi amiserit vasallus utilem habet contra omnes etiam ipsum Dominum rei vindicationem *Ros.d.cap.6.concl.78.n.2.*

25. Hæc de acquisitione feudi per investituram. Sequitur videamus, quomodo feudum acquiratur per successionem, eamque tum ordinariam, tum extraordinariam sive anomalam. Ordinaria successio vel ex testamento rite confecto vel immediate per legem intestato defertur *§.ult.Inst.per quas person.nob acquir.* Illa testamentaria, hæc legitima Doctoribus appellatur.

26. Licet autem de Jure Civili successioni ab intestato locus non sit, quamdiu ex testamento speratur heres. *l.39.de acq.her l.89.de R.I.* aliud tamen obtinet in successione secundum ius feudale, cui successio testamentaria minus usitata est, cum regulariter nulla omnino ordinatio defuncti in feudo valeat, *per text. express.in pr.tit. 9.F.1.* Cuius regulæ ratio est 1. Quod omnis feudi alienatio prohibita sit, *t.52. & 55. F.2.* testamentaria vero dispositio pro alienatione habetur. *l.8.§.ult.C.de sec.nupt.* Secundò quia de iis saltem testari licet, quæ ad heredem non aliunde quam à defuncto perveniunt *arg.l.14. ad L.Falcid.* Feudum autem non à

defun-

defuncto, sed à primo acquirente ad heredes pervenit. *arg.1.F.14. §.si Capitanei. Hottom.ad d.tit.8.F.1.*

27. Et obtinet supradicta regula 1. Etiamsi feudum fuerit novum, *per pr.d.tit. 8.f.1.ibi: succedunt filii æqualiter Vult.cap.9.num. 163. Bocer. 5. duputat.* 18. §.34.*Dissent.. Schrad.tr.feud. cap. 2.part.7. num.* 19. *Hartmann. Pistor. l. 2. quæst. 4. num. 44. Rittershus. cap.12.quæst.6.& alii quorum rationes refert & refellit Boc.loc.cit.* Idem procedit etiamsi feudum sit Francum, quod licet in hoc à communi feudorum natura degeneret, quod ab omnibus servitiis liberum sit; in cæteris tamen communibus feudorum regulis subiacet, *arg.2.F.48.Vult.cap.8.num 94.Godd.disp.2.§.ult.*

28. Præterea nec per legati viam aliquid de feudo relinqui potest; Imo pater uni ex filiis illud prælegare nequit, *Gail. 2. observat.116.num.7.& 2. observ.154. num.13.Hattys.annal.feud. cap. 10 pag.109.lit.L.Fach.6.contr.62.* Licet contrarium in Germania alicubi usu observetur *teste Reinck.de regim.secul.l.1.cl.4.num. 60. & seqq. relato à Dn. Carpzov. de pact.confer Saxonico Hassiaca. §.4. n.34* Et quamvis alias maxima piarum causarum & Ecclesiæ sint privilegia *l.19.de SS.Eccl.ibique Dd.* non tamen valet de feudo dispositio etiamsi pro anima & ad pias causas facta sit, *Vult cap. 9. num 151.* adeo ut ne unam quidem candelam de feudo relinquere vasallus possit, *ut inquit Isern.in cap. an Agnatus vel Filius. num.7.* Quamvis testamentum autoritate Principis sit confirmatum, *d.c. 9.num.169.* Princeps enim ius alteri quæsitum auferre non potest, nisi aut propter utilitatem publicam aut in pœnam.*Gail.2. obs. 56.Grot.2.de I. p. & b. c. 14. num.7.*

29. Limitanda autem est prædicta regula 1. in feudo merè & absolutè hereditario. *Gail. 2. observat.* 154. Illud enim ut res allodialis habetur. *vide Ros.cap.7 concl.6 aliosque citatos Vult d.c.9. num 156.* 2. In feudo quod ita datum est, ut & ipse vasallus & heredes eius quicunque sive quibus ille dederit, illud habeant, *2.F.48. Bocer.cl.5.duputat.18.§.34.* 3. Si Dominus & agnati quorum interest, consentiant, *arg.2.F.39.Rosenth.d.cap.7.concl.5 Boc. d loc.* 4. Denique si consuetudine alicuius loci testamentaria dispositio de feudis permittatur. *arg.l.32.ff.de ll Zas.part.S n.2.*

30. Extra hosce casus verissima manet.*1.F.8.* tradita regula. An autem feudo legato æstimatio eius saltem debeatur non

convenit inter Dd. Affirmant hoc *Godd. disput. 8. §. 7.* Hunn & Bachov *ad vol. 2. disput. Treutl. 13. §. 5. lit. G.* Carpzov. *dup. 5. §. 18.* Contraria tamen sententia verior videtur, cum legatum eiusmodi nihil valeat & inutile sit, *arg. pr. 1. F. 8.* Valeret autem, si eius a stimatio præstanda esset, effectu enim inter rem ipsam & rei æstimationem parum interest, *l. 22. de pet. her.* quæ etiam frequentiori Dd. calculo approbatur. *vid Gail. 2. observ. 154. num. 13. Fach. 5. cap. 37. Rittersh. cap. 1. quæst. 7. Vult. cap. 9. num. 12. Bocer. cl 5. disput. 18. §. 34 in fin. Hæn. 1. disput. Iurid. 10. §. 24.*

31. Iam relicta successione *testamentaria* (quam rectè *Bocer. cl 5. disput. 18. §. 3.* irregularem vocat & extraordinariam) ad *legitimã* pergamus, quæ Jure Civili novissimo tribus cognoscitur ordinibus. *N. 118. Præf.* Descendentium, Ascendentium, & Collateralium. *Ascendentes* in feudis regulariter exceptis quibusdam casibus quos infra §. 78. videbimus, non succedunt. 2. *F. 50.*

32. Imo ne *descendentes* quidem olim in feudis succedebãt & feudalis successio plane incognita erat. §. 1. 1. F. 1. Erant enim feuda beneficia quædam personalia, quæ morte personarum extinguebantur, *l. 3. de cens l 109. de R. I.* pendebantque à solo nutu concedentis tanquam precarium, quod pro libitu revocari potest. *l. 1. de prec.* aut si revocatum non sit morte accipientis tamen extinguitur. *per text. l. 12. §. 1. de prec.* Postea paulatim eo progressum est, ut successio in feudis admitteretur, quæ tamen primis temporibus angustis valde finibus conclusa neminem præter filium admittebat. *d. §. 1. in fin. d. tit.* 1. F. 1. quod à Conrado ad nepotes, §. 2. *d. tit.* & tandem iure novo ad descendentes masculos usque in infinitum productum est. §. 4. *d. t.*

33. Soli ergo descendentes & collaterales respectu ultimi defuncti ita dicti (respectu enim primi acquirentis, hi quoque descendentes appellari possunt, 2. F. 31. *ibi : tum tamen hos constet per masculos ab eo descendisse*) dummodo feudum sit paternum §. 21. F. 8 2. F. 11. ad successionem feudalem admittuntur. Non tamen omnes indistincte, nec in quovis feudo. Primo enim secernanda hic sunt feuda, quæ incorporalia appellantur, *à Vult. c. 8. num.* 24 sive talia, quæ manent in curte (vox Longobardica pro curia, palatio, prætorio usurpata, *Vult. c. 8. num. 30. Cuiac.* 1. F. 1. §. *notan-*

§. *notandum*) domini, & dividuntur à Feudistis in personalia, personalissima & temporalia. *Ros. c. 2. concl. 67.*

34. *Personalia* vocant ea, quæ non nisi morte eius, cui concessa sunt, finiuntur, vel quæ ex persona concedentis quidem heredes obligant, ad heredes tamen accipientis non transeunt. *Ros. d. concl. 67. num. 4.* Talia sunt, I. Feudum habitationis, 2. *F.* 105. II. Feudum de Camera, quando ex domini ærario certum stipendium assignatur vasallo. III. Feudum de Cavena, cum ex cellario sive penuario domini vasallo præbentur annonæ, *Ros. d. cap. 2. concl. 75. num. 4.* qui sibi contrarius videtur, *in concl. 67. cap. eod. num. ult.* ubi feuda de camera & de Cavena inter personalissima refert.

35 *Personalissima* feuda dicuntur à DD. quæ tam cum persona concedētis quam acquirentis expirant, *Ros. d. concl. 67. n. 5.* ut feudum *soldatæ* quod est præstatio quædā annua, gratuita, quæ à neutra parte transit in heredē, sed morte tam dantis quam accipientis finitur. 2. F. 10. Temporaria feuda sunt, quæ certo tempore plerumque anno expirant, qualia sunt Feuda Guardiæ, Guastaldiæ, Advocatiæ, Cancellariæ & similia, de quibus singulatim hic quædam proponere prolixum esset, *Videantur de his Ros. cap. 2. conclus. 68. & seqq. Vult. cap. 8. num. 24. & seqq. & Feudistæ communiter.*

36. Præterea Feudum Marchiæ, Ducatus, Comitatus, vel alius cuiuspiam dignitatis olim illi tantum habebant, qui de illis ab Imp. erat investitus, nec heres in illis ullo modo succedebat, nisi per investituram illud acquisierat, 1. F. 14. quod tamen postea contraria consuetudine abrogatum esse, probat. *Constit. Frid. in §. præterea. 2. F. 55.* Vbi hoc ipso quod inter plures coheredes divisionem feudorum regalium prohibet, approbare videtur consuetudinem ut ad unum successorem, v.g. primogenitum devolvantur, *Rittersh. l. 1. cap. 11. q. 1.*

37. Hisce feudorum speciebus exceptis cæteræ omnes transeunt in heredes non tamen quoscunque, sunt enim vel masculi vel fœminæ. Masculi rursus sunt vel legitimi vel illegitimi. Legitimi ita dicuntur, vel in sensu exclusivo oppositivè ad cognationem iuris naturalis, quo sensu legitimi sunt Adoptivi, vel in sensu inclusivo & complexivo iuris naturalis, quo sensu legitimi vocantur qui ex iustis nuptiis procreati sunt, qui iterum vel

ab initio tales sunt, vel ex postfacto per legitimationem sc. legitimi sunt effecti. Illi sunt vel primi gradus vel ulterioris, utrique vel soli sunt, vel cum aliis concurrunt. Illegitimi sunt vel naturales vel spurii, vel ex damnato coitu nati. Hanc descendentium divisionem Consultissimus Dominus *Praeses in part. el. p. 3. f. 2. 4. 5. 6. & 7.* proponit; cuius singulas personas in sequentibus breviter examinabimus, quaenam scil. ex illis ad successionem feudi admittantur, & quaenam ab ea repellantur.

38. Videamus autem primo loco personas successionis feudalis incapaces, illis enim cognitis simul intelligemus ad quas feudum per successionem pervenire possit. Inter incapaces autem primo occurrit *faemina*, quae in feudo regulariter ex natura & conditione feudorum non succedit, § 3. 1. F 1. § 2. 1. F. 8. *& pass. Vult. cap. 9. num. 27. ibique citati.* Quodlicet contrarium sit regulis iuris civilis, quo faeminae ad successionem aeque admittuntur ac masculi *l. 4. C. de lib. praet.* Iure tamen feudali eiusque rationibus optimè illud convenit, adeo ut in hoc iuris articulo (sicut in multis aliis teste *Papiniano in l. 9. de stat hom. vid. Dec. & P. Matth. ad L. 2. de R. I.*) faeminarum conditio deterior sit quam masculorum.

39. Cur vero primi feudalium consuetudinum autores faeminas à successione feudi excluserint, rationes variae afferuntur à Dd. Forster. *de succes. ab int. 4. c. 32. num.* 48. existimat hoc ex L. XII. Tab. descendere, quibus agnati tantùm, exclusis cognatis ad successionem vocabantur, *tot. tit. Inst. de legit. patr. tut.* idque tum propter familiae conservationem; tum ut bona penes eos remanerent, qui reipubl. operam navare possent; Potissimae huius consuetudinis rationes videntur petendae. I. *à mulierum imbecillitate*, cum enim feuda ob militaria ferè concedantur servitia faeminas ad illa idoneas non esse notissimum est; Virile enim officium est arma gestare, movere, sustinere. *Amplissimus Dominus Praeses disp. de aphoplism. c. 4. th. 11.* Hinc Hypermnestra apud Ovidium,

Faemina sum & virgo naturâ mitis & armis
Non faciunt molles ad fera tela manus.
Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puellis?
Aptior est digitis lana colusque meus.

II. ab

II. *ab earundem fragilitate.* Requiritur enim à vasallo 1. *Fidelitas,* Fœminæ autem plerumque leves sunt;

varium & mutabile semper.

Fœmina: inquit Poëta,

adeo ut voti lubricitate ter mutetur in hora, *Bocer. cl. 5. disput.* 18. *th.* 13. 2. *fides secreti,* quæ quomodo à fœminis sperari possit, nulli non cognitum est; adeo ut garrulitas muliebris proverbio quoq; notata sit. *Rittersh. l. 1. cap.* 14 *q.* 1.

40. Repugnat præterea pudori sexus fœminei cœtui virorum se immiscere, virosque comitari, *Carpz. disp. 5. th.* 42. hisce rationibus motos esse primos Feudorum inventores puto ut fœminas à successione feudali excluderent, & licet contingat aliquando, ut fœminæ quædam sint bellicosæ, prudentes, graves, & taciturnæ (quarum omnium exempla, licet rariora paulò, apud historicos occurrunt) adeoque supradictæ rationes cessent, nihilomagis tamen in feudis succedere poterunt, cum legis dispositio tum demum cesset, quando ratio legis cessat *in communi* sive *universaliter* non item quando solum *in particulari Bernhard. Suthult. diss. ad Inst.* 1. 9. 16. Præterea illa quæ ἐκ παραλόγου sive ἅπαξ ἢ δὶς accidunt, insuper habeat legislatores, aptantes potius ius ad ea quæ ἐπὶ τὸ πλεῖστον sive frequenter & facilè eveniunt. *l.* 3. *cum trib. seqq. ff. de LL.*

41. Adeo autem fœmina à successione feudi arcetur, ut nec masculi ex fœmina exclusa nati ad feudi successionem admittantur. 2. *Feud.* 11. *ibi: ad nepotes ex filia successio feudi non pertinet, vide Forst.* 4. *de success. ab intest.* 23. *num.* 49. *aliosque relatos à Vult. c.* 9. *num.* 30. Successiones enim non fiunt per saltum, sed servato ordine iuris, ideoque impedimentum, quod obstitit defuncto, obstat etiam eius heredi, qui melioris conditionis esse non debet, quam eius antecessor. *l.* 1. *de R. I.* Qua ratione à Landgravio Hassiæ Wilhelmum Comitem de Nassavv à successione Comitatus Catzen-Elenbogen exclusum esse testatur. *Hattys. anal. iur. feud. cap.* 7. *pag.* 58.

42. Idem obtinere puto, licet feudum concessum sit primo acquirenti, *ut & ipse & omnes eius descendentes sive hæredes illud habeant, arg.* 1. *Feud.* 13. *vers. si clientulus. Bocer. tr. de iur. succed. in feud. cap.* 3. *quæst.* 39. *& cl.* 5. *disp.* 18. *th,* 13. *lit.* C. *Gœdd. disp.* 7. *thes.* 10. *lit.* E.

lit.E. *Dissent.Schrader.part.7.cap.3 num.1.Gail.2.observ.54. num.9.* *Fach.7.controv 6.Et Dd.comm.teste Vulteio d.c.9.num.15.* Præterea nec admittentur ad feudi successionem fœminæ, quamvis sit feudum *emptum*, vel *ligium. Gœdd.duput.7.th.10.lit.C.Vult.d.c.9.num.49.50.& 51.* Item *Francum Gothof:Anton duput. 6.th.1.lit.E.* Dissent. variè Dd. quorum argumentis, cum ea hic recensere prolixum esset, in ipso discursu respondere conabor.

43. Interdum tamen fœminæ ad feudi successionem admittuntur, idque ob triplicem potissimùm causam, 1 *ob feudi qualitatem & conditionem*, ut si feudum sit fœmineum, 2. *feud.* 30. & 50. sive eius conditionis ut ad fœminas transeat, 2. F. 11. quo casu fœmina ex qualitate ipsius feudi succedit, non ex pacto speciali ut perperam quidem existimant, contra *text. express.in d.tit.30.lib.2..feud.vide Vult.d.cap.9.num.46.*

44. *Secundò* succedit fœmina *ex pacto speciali 2.F.50* quando. sc. in prima investitura expressè conventum est, ut feudū ad filias quoq; pertineat §.3.1. F.1. pactum enim hoc cum licitū sit, nec bonis moribus contrarium omnino servandum est. *l.7.§.7.4 de pact.* Accuratè autem hoc casu observanda sunt verba pacti an universalia sint, an particularia, priori enim casu omnes fœminæ ex primo acquirente descendentes ordine legitimo servato succedunt, posteriori vero ultra expressas nulla aliarum habetur ratio *Vult. d.cap.9. num.61.*

45. Si ergo una ex pluribus filiis nominatim ad feudum vocata sit, dubium nullum est, quin illa sola cæteris exclusis admittenda sit; At indeterminatè unâ ex filiis vocatâ, quænam ad successionem feudi admitti debeat, quæritur? Primogenitam admittendam censet. *Schneidevv. part. 6. n. 53. in fin.* Alii patri optionem concedendam, aut si pater eligere non possit aut velit sorte rem dirimendam esse statuunt *Zas.part.8.num.65.quem sequitur Gœdd duput.7.th.11. Forster.* omnes pariter filias hoc casu admittendas esse *arg.l.1.C.si plures unâ* existimat, cuius sententiam tanquam pacto minimè convenientem rectè reiicit. *Gœdd.d.thes.11.lit.C.* Alii eam succedere existimant quam *Dominus* elegerit *Goth.Anton.disput.6.th.3.Dn.Carpzov.disput.feud.5.th.48* quæ sententia probabilis videtur, *arg.2.F.11.ibi:ne forte invitus Dominus.&c.*

46. De-

46. Denique feudum ad fœminas per successionem pervenit, si hoc ferat statutum, vel consuetudo regionis, vel curiæ Domini modo hæc legitimè inducta & probata sit, quod quomodo fieri debeat docet *Rosenth. cap. 7. concl. 4*. talem consuetudinem in *Gallia* receptam esse testatur, *Duaren. cap.* 10 & de regno *Siciliæ & Suevia* affirmat *Zas part.* 8 *n.* 42. Eandem obtinere in feudis Ecclesiasticis, quæ à curvo baculo dependere dicuntur, vulgo Krumbstäbische oder von krummen Stab herrührende Lehen asserunt Dd. comm. *Rittersh. cap* 14. *quæst. 8. vers. nono. Gœdd disput. 7. th. 11. lit. D.* Eo quod Ecclesia à Deo defensa armis non egeat, imo lachrymæ potius & preces eius sint arma, quæ fœminis magis congruant, quam masculis *Cacher. decis. 27. num. 15. & 17. aliiq; citati à Rosenth. cap. 7. concl 31. lit. T. in fin.*

47. Vulgare quoque proverbium, quo dicitur *à curvo baculo neminem excludi*: Krumbstab schleusst Niemand auß: hanc confirmare videtur sententiam, quæ tamen cum neque textu feudali neque sufficienti ratione nitatur, verius puto fœminam nec in Ecclesiastico feudo admitti, nisi specialis quædam Episcopatus, vel regionis consuetudo sit. *Vult. cap. 9 num. 64.* proverbium verò supradictum inde natum esse, quod personæ Ecclesiasticæ facilius fœminas admittant, quam seculares sive quod in multis Episcopatibus, Abbatiis & Prælaturis Germaniæ & Italiæ hæc consuetudo invaluerit, non improbabiliter putat *Rosenth. d. cap. 7. conclus. 31. num. 7.*

48. Licet autem prædictis casibus feudum ad fœminas quoque pertineat, non aliter tamen hoc accipiendum est, quam si omnes masculi ex primo acquirente descendentes etiam gradu fœminis remotiores defecerint *1. Feud. 6. §. 1. & 8. §. 2. 2. Feud. 17. Vult. d. cap. 9. num 66. Goth. Ant. disput. feud. 6. th 5. & FF. comm.* nisi hoc pacto facta sit investitura ut fœminæ ad successionem feudi cum masculis simul & æqualiter, vel tam masculi quam fœminæ admittantur *arg. l. fin. § 1 C. de app l. fin. C. de donat. Rosent. concl. 40. in fin. cap. 7. Hartman. Pistor. l. 2. quæst. 35.* plures casus quando fœmina simul cum masculis succedat *V. ap. Rosenth. d. c. 7. concl. 42. Vult d c 9. num. 80. & seqq.*

49. An verò fœmina semel exclusa masculo semper exclusa maneat, ita ut post defuncti mortem ad feudũ amplius adspirare

 nequeat

nequeat intricata quæstio est. *Affirm. tenent Rosenth. d. c. 7. concl. 44. Facb. 7. contr. 45. Bocer. cl. 5. duput* 18. *th.* 16. *& Dd. comm. per text.* 1. *F.* 6. §. 1. *ibi*: *relicto masculo ulterius faminæ non admittuntur. Negativam tuentur Wesemb. de feud. c.* 6. *n.* 23. *& Vult. d. cap.* 9. *n.* 89. quam veriorem probat certissima iuris feudalis regula, quæ deficientibus masculis, in feudis quæ ad fæminas pervenire possunt, fæminis succedendi locum facit. 2. F. 17. *vid. Vult. loc. cit.* ubi eleganter de hac controversia disserit & contraria Dd argumenta solvit: *Hartman. Pistor. l.* 2. *quæst.* 35.

50. Successione semel itidē ad fæminam delata licet postea masculus superveniat feudum eidem non auferetur: licet enim fæmina per masculum etiam gradu remotiori à feudo acquirendo repellatur, non tamen repellitur ab acquisito, cum hoc casu fæminæ ius reale iam quæsitum sit, quod ei invitæ sine eius facto auferri non debet. *l.* 11. *de R. I. Hart. Pistor.* 2. *quæst.* 35. *num.* 8. *Vult. d. c.* 9. *num.* 79. Facit, quod res perfecta & consummata subsistat; licet in eum casum pervenerit, à quo incipere non potest. *Tiraq. ad reg. cessante causa limit.* 12. *Gail.* 2. *observ.* 142. *n.* 5.

51. Porro præter fæminas à successione feudali removentur *illegitimi* quos in triplici esse differentia supr. *th* 35. dictum est, sunt enim vel ex damnato coitu nati vel spurii vel naturales, illi ab omni omnino successione tam feudali quam allodiali removentur, adeo ut de iure civili ne alimenta quidem à parentibus suis petere possint, *Nov.* 89. *c. ult. Auth. ex complexu. C. de incest. nupt.* quem iuris rigorem Canones tamen mitigarunt, *C. cum. habent X. de eo qui Dux in uxor.* quod tanquam iuri naturæ conveniens laudat *Grot.* 2. *de iur bell. & pac. cap.* 7. *num.* 4.

52. De *spuriis* seu vulgò quæsitis liberis an patri succedant inepta est quæstio, cum nullum patrem habere intelligantur *l.* 4. *vnd. cogn.* paria enim sunt non esse & non apparere *l.* 30 *de test. tut.* Illos tamen qui cum matre consueverunt tantum in publicum conferre, unde miseræ & innocenti proli succuratur æquum est, *Coll. I. A l* 38. *tit.* 6. *th.* 22. Ad matris successionem de iure civili admittuntur, *l.* 1. §. 2. *ad S. Tertull* etiamsi mater sit illustris, *l. penult. C. ad S Orfician* dummodo alios iustos liberos non habeat, hi enim iniustos excluderent, *v. C. I. A. loc. cit.* De iure feudali non succedunt *arg* §. *naturales* 2. *F.* 26. quo & naturales succedere prohiben-

hibentur, *d.§ naturales*, ne scilicet præiudicium fiat tam agnatis quibus liberis legitimis deficientibus feudum debetur 2. F. 1. § 2. 2. F. 11. tum Domino ad quem legitimis heredibus non extantibus devolvitur feudum *d.c.11.F.2.& 1.F.13. §. etsi clientulus. C.I.A. l 38.tit.6.th.21.* Licet etiam illi de iure civili succedant, matri quidem perinde ut legitimi *d. l. penul ad SC. Orfit.* patri verò aliis legitimis non extantibus in duas uncias cum matre concubina dividendas *d.Novell.89.c.12.*

53. Hæc de liberis illegitimis. Ex *legitimis* præterea in feudis non succedunt, qui oppositivè ad cognitionem iuris naturalis ita dicuntur, quales sunt *adoptivi*, qui licet de iure civili ad successionem patris legitimam admittantur, *l. 2.C.de adopt* perinde ut legitimè nati. *l 5.C. de suis & legitim.* De iure tamen feudali illos non succedere *præter text.disert.in § adoptivi 2. F. 26.* probat hæc ratio, quod nemo ad successionem feudi admittatur, quam si ex sanguine primi acquirentis descendat 2. F. 31. adoptio autem ius sanguinis non adfert. *l. 23. de adopt.* Cum imitatrix saltem naturæ sit nec adoptivi veri liberi sint, sed adscititii saltē & comentitii. *l. 76. de cond. & demonst.* Accedit quod concessa adoptivorum successione maximè tam Domino, quam agnatis præiudicaretur, quippe qui per hosce factitios liberos iure suo privarentur. *Wesemb.cap.6.num.13.C.I.A.l.38 tit.6.th.20 in fin.*

54. Limitari autem hoc debet, primò nisi consuetudine loci receptum sit aut. 2. in investitura expressè convenerit, ut non minus adoptivi quam ex iustis nuptiis procreati succedant *Wesemb d. num.13.* 3. Denique nisi Principis autoritate consentiente feudi Domino ea lege quis adrogatus fuerit ut nullis extantibus agnatis arrogatoris in feudum eidem succedat *Schenck. ad. d. § adoptivos per l. 7. C. de prec. Imp. offer. Boc. cl.5. disput. 18. th. 6. Vult. cap. 9.num.177.*

55. Legitimos liberos supr. *th. 35.* dixi esse vel ab *initio tales*, *vel ex postfacto per legitimationem tales effectos*, quod de iure civili tribus modis fit 1. *per oblationem curiæ*, quando pater filium naturalem curiæ offert & muneribus municipalibus mancipat, quæ olim gravia satis de curionibus incumbebant. *l. 3. & 4. C. de nat. lib.* 2. *per rescriptum Principis*, quando non extantibus aliis liberis & ubi concubina in uxorem ex certis & legitimis cau-

ſis duci nequit, Princeps liberos naturales naturæ & antiquæ ingenuitati & iuri legitimo reſtituit, ut loquitur Imp. *in Nov. 98. c. 9.* 3. *per ſubſequens matrimonium*, quando pater naturalis, dotalibus inſtrumentis intervenientibus, eam cum qua conſuetudinem antea habuit, & cuius matrimonium LL. interdictum non eſt uxorem ducit. Addunt nonnulli quartum legitimandi modum ſi pater aliquem ex concubina natum in inſtrumento appellet filiũ ſuum de qua *Nov. 117. c. 2* quæ tamen appellatio revera & per ſe legitimatio non eſt, ſed facit ſaltem præſumtionẽ pro matrimonio quod plerumq; illo tempore privatim ſolo affectu contrahebatur. *B. ub. ad § ult. I. de nupt.* Per adoptionẽ quoq; olim contingebat legitimatio *l. 6. C. de nat. lib.* quem effectũ Juſtian. ei ademit *l. 7. C. eod.*

56. Legitimationis per oblationem curiæ hodiè nullus aut valde exiguus eſt uſus, *C. I. A. l. 38. tit. 6 th. 26.* & licet ita legitimati de iure civili legitimis nihil diſſimiles ſint, adeoque patri ab inteſtato ſuccedant, *Novell. 89. cap 3.* non verò cæteris cognatis. *d. Novell. cap. 4.* De iure feudali tamen indiſtinctè à ſucceſſione illos removendos eſſe cenſeo, ſive feudum ante legitimationem, ſive poſt eam à patre acquiſitum ſit, præterquam enim quod ita legitimatus agnationis ius non conſequitur, *d. Novell. 89. cap. 4.* quod in feudis omnino attenditur, Domino debita ſervitia propter plurima eaque graviſſima curiæ munera exhibere & tempore neceſſitatis in bello ipſi adeſſe non poteſt, præſertim cum & militia illis interdicta ſit. *l. 51. C. de decurionib.*

57. Per reſcriptum Principis legitimati de iure communi non tantum patri, ſed aliis etiam ſuccedunt *d. Novell. 74. cap. 2. d. Novell. 89. cap. 9.* ad ſucceſſionem feudalem verò non admittuntur, niſi nominatim à Principe ad feuda legitimati ſunt, *Weſemb. cap. 6.* Quod ſi fiat Domino agnatiſque quorum intereſt couſentientibus nullam omnino patitur dubitationem. An autem Princeps ex plenitudine poteſtatis in præiudicium agnatorum aliquem ad feudi ſucceſſionem legitimare poſſit quæritur? In feudo novo res dubio caret, in quo alias nec agnati ſuccedunt. *§. fi. n. 1. F. 14.* Dubitatio maior eſt in feudo antiquo in quo pacto primi acquirentis agnatis ius ſuccedendi quæſitum eſt. Deciſionem huius quæſtionis Gail. rectè ait, pendere ex eo, *an Princeps ius quæſitum alteri auferre poſſit?* quod illum interveniente publica utilitate ex plenitudine poteſtatis poſſe *ſupr. th. 28.*

ex *Grot.* dixi. Ideoque omnino affirmativè ad hanc quæstionem respondendum videtur, præsertim cum agnatis hoc casu non præiudicetur *principaliter*, sed *per consequentiam* saltem, quia ius succedendi ad eos tantũ pertinet in spe non in re, unde facilius hoc quoq; illis auferri potest, *arg. l 5. de cond. & demonst. vid. eleganter Gail. 2. observ. 124. à n. 12. usque ad n. 17. C. I. A. d. tit. 6. th. 25. Dissent. Gœdd. disput. 7. th. 4.*

58. Legitimatos per subsequens matrimonium quod attinet de iure communi illos succedere dubium non est. De iure quoque Feudali illos succedere communis Interpp. est opinio, *Gail. 2. observ. 141. num. 2. Borch. cap. 7. num. 41. Hartmann. Pistor. l. 2. quæst. 41. num. 1. &c.* quod ea vis sit matrimonii, ut qui antea sunt geniti post contractum matrimonium legitimi habeantur, *ut inquit Pontifex in cap. tanta 6. X. qui fil. sint legit.* Et hoc obtinere etiamsi feudum acceptum esset, pro se & ex legitimo matrimonio natis statuit *Fach. 7. cont. 51. in fin.* Hanc quoq; sententiam quotidie practicari & sententiis confirmari testatur, *Schurf. cent. 1. consf. 1. n. 16.* eamque in Camera observari asserit *Mynsing. 5. observ. 42.* & ab ea respondendo vel iudicando recedendum non esse putat. *Vult. cap. 9. num. 194. vers. atque hæc.*

59. Veritati tamen theoricæ iuriq; & rationi feudali magis consentanea est contraria sententia propter *text. expreß. in § naturales 2. F. 26.* ubi legitimati planè à successione feudali arcentur, qui textus, cum indistinctè loquatur, nullũq; inter modos legitimandi discrimen faciat, generaliter quoque accipiendus est *vid. Sutholt. diss. ad inst. 1. th. 9.* Præterea Domino & paribus curiæ parum honestum est habere in suo consortio natalium maculâ notatos, quæ per legitimationem tolli fingitur potius, quam revera tollitur, cum factum infectum amplius fieri non possit. *Bachov ad §. ult I. de nupt. num. 6.* Et quamvis natalium vulnus consolidetur tamen remanet cicatrix, *ut ex Bald. inquit Vult. d. cap. 9. num. 183. Idem Bald. in l. 4. pr. de lib. & posthum.* legitimationem assimulat *alchimiæ*, quæ facit apparere quod non est, & legitimatos comparat homini medicato à morbo, in quo semper aliqua morbi pristini vestigia remanent.

60. Nec obstat huic sententiæ *d. c. tanta X. qui fil. sint legit.* nec enim sequitur legitimati per subsequens matrimonium habentur

bentur pro legitimis. Ergo in feudis quoque succedunt : Nec præterea eam infringunt argumenta ex iure civili petita, quibus legitimatos legitimis per omnia similes quoad effectus iuris haberi probatum itur ; Cum enim iure feudali contrarium expressè constitutum sit, *d.* §. *naturales*, legum Romanarũ hoc casu tanta autoritas esse nequit ut usum vincant aut mores 2 F. 1. *quem text. à Borcholt. cap.* 7 *num.* 43. *pro contraria sententia citari non sine causa miratur Vult. d. c.* 9. *num.* 195. *vers. meminisse, quod tamen quoq; facit Bocer. cl.* 5. *duput.* 18. *th.* 7. *lit.* D. *& Hattys. cap.* 7. *pag.* 48. Porrò legitimatos per subsequens matrimonium in feudis non succedere præter *dict. text. in cap. naturales* & allatas rationes autoritate sua confirmant. *Franc. Sonsbec. part.* 9. *n* 72. *Hottomann. in d.* §. *naturales & cons.* 10. *vol.* 1. *Rittersh. c.* 13. *q.* 3. *Vult. c.* 9. *n.* 195. *Gædd. dup.* 7. *th.* 3. *Dn. Carpz. duput.* 5. *th.* 34.

61. Post legitimatos sequitur videamus de legitimis, qui regulariter in feudis succedunt; nisi pactio quædam aut aliud impedimentum illis obstet. *Pactione* repelluntur à successione feudi filii nati ex matrimonio ad Morganaticam contracto, quando scilicet vasallus cui ex priori matrimonio adhuc filii supersunt ad secunda vota, ea lege, transit, ne filii ex eo matrimonio nati in feudo succedant, contenti *Morganatica* (*quod ex Germanico* Morgengabe *depravatum est vocabulum, quasi dicas donum matutinum, quod scil. maritus post primam noctem dat novæ nuptæ Rittersb. cap.* 11. *q.* 3.) 2. F. 29 *&* 26. §. *filii*, quo loco legendum est (in feudo non succedunt) *Cuiac. Hottomann. aliique ad illum text.*

62. Præterea ex legitimis ad feudi successionem non admittuntur, qui debita servitia Domino præstare nequeunt: qualis est 1. *Clericus*, qui seculo renunciando arma bellica deposuit, habitumque religiosum adsumpsit 2. F. 21. 26. §. *qui clericus &* 30. *in fin.* qui cum fiat miles Christi, desinit esse miles seculi *Can. placuit* 21. *quæst.* 3. proindeque non pertinebit ad eum beneficium, cum non possit præstare officium, *d. t.* 21 F. 2. (secus est de iure civili, *l.* 56 §. 1. *de Episc. & Cleric. C. I. A. lib.* 3°. *tit.* 6. *th.* 19.) licet post delatam successionem habitum Clericalem deponere velit. *d. tit.* 30. F. 2. *& arg tit.* 106 F. 2. Convenit hoc iuri Saxonico *in cap.* 2. *Lehnrecht & art.* 25. *l.* 1. *spec. Sax.* cuius verba refert *Dn. Carpzov. duput. feud.* 5. *th.* 61.

Nec

63. Nec discrimen hoc casu est faciendum inter Clericos communes aut in dignitate aliqua constitutos, utpote Cardinales, Episcopos &c. cum enim hi nullibi in iure feudali privilegiati reperiantur, nulla est ratio, cur non sub regula manere debeant. *Vult.cap.9.num.130.Rosent.cap.7.conc.19.num.* 10. *Got. Ant. duput.feud.6.th.9.* Nec admittuntur Clerici etiamsi per substitutum servitia præstare parati sint. *Hartmann. Pistor. lib. 2. quæst. 35.num.3. Fachin. 7. contr.35.* Quod idem de sacrorum ordinum equitibus ut S. Johannis S. crucis &c. affirmandum videtur. *Vult. d.c.9.num.132.Fach.7.contr.36. Dn.Carpz.disp.5.th 65. Dissent.Goth. Ant.disp.6.th.9.lit.G.Rittersh.p.feud.l.1.c.15.q.24.*

64. Sunt tamen casus quibus nec Clerici à feudorum successionibus arcentur, veluti si in constitutione feudi cautum sit, ut Clericus quoque succedat, aut si feudum sit francum, vel servitia quæ inde præstanda, talia, ut honestè & commodè per Clericum ipsum vel per substitutum expediri possint, aut consuetudo loci vel regionis ita ferat, ut Clericus quoque feudum acquirere possit, has & alias quæ ad Dd. afferuntur limitationes latius examinare iam non licet, videantur interim *Vult.d.c. 9. n.135.& seqq. Rosent.cap.7.conc. 30. aliiq; Feudistæ.*

65. *Secundò* servitia Domino præstare nequeunt, eoque à feudorum successione repelluntur, *imperfecti* sive tales sint *corpore*, ut cæci, muti, claudi & in genere tali morbo vitiove corporis laborantes, quod eos ad servitium Domino exhibendum inhabiles facit, sive *animo*, ut furiosi & mente capti, *1.F.6.2.F.36* si tamen ita nati sint, non verò si ex accidenti; per casum fortuitum tales facti, *arg. d.tit.36 lib.2.F.Bocer.cl.5 d.18.th.11. Goth.Anton disput.feud.6.th.*10.*Rosenth.cap.7.concl.28.num.9. Diss. post. Vult. c. 9. n. 19 Dn.Carpz.disp.feud.5.th.ult.*

66. Enumeratæ sunt hactenus personæ, quæ in feudum succedere prohibentur, quibus exceptis cæteri descendentes indistinctè ad successionem feudalem admittuntur nulla habita ratione aut potestatis aut dispositionis patriæ Emancipatos enim & præteritos quin & exheredatos non minus, quàm in patria potestate constitutos testamentoque institutos succedere verius est. De emancipatis & præteritis hoc omnes facilè largiuntur, de exheredatis verò ob iustam causam inter Interpp. non convenit, de

quibus

quibus tamen idem dicendum esse generalis feudorum regula suadet, quæ ordinationem defuncti in feudis nullum habere effectum pronuntiat. 2. F. 8. *Diss. Rittersb. p. feud l. 1. c. 15. q. 5.*

67. Sunt autem descendentes vel primi vel ulterioris gradus. Utrique vel soli extant, vel cum aliis concurrunt. Descendentes primi gradus ubi soli extant, succedunt de iure civili æqualiter in capita *l. inter filios 11 C. fam. hercisc. N. 118. c. 1 in fin.* eum omnes veniant suo iure & ex propria persona *Suthols diss 1. th. 47.* nisi à parente in portionibus inæqualibus instituti sint. *L 8 pr. C. de inoff. donationib.* Ad successionem feudalem itidem æqualiter admittuntur feudumque viritim dividunt, secundum numerum personarum, ita ut tot fiant partes, quot personæ sive capita, 1. F. 1. §. 1. *in fin. & c. 8. pr.* nisi ius primogenituræ alicubi consuetudine introductum sit, quod communi omnium gentium usurpatione niti gravissimisque rationibus fulciri testantur *Politici & ICti passim vid. Traquell. tr. de iur. primog. Gail. 2. observ. 53. Tholos 7. de Republ. cap. 5. Suth diss. 11. th 45.* Idque *in Gallia* receptum esse asserit. *Cuiac. ad l. 2. F. tit. 11.* Idemque de *Anglia* affirmat *Rittersb. l. 1. cap. 15. quæst. 9.*

68. Præterea descendentibus feudum dividere non licet, si sit *regale*, ut Ducatus, Marchiæ, Comitatus &c. hoc enim expressè vetuit *Frid. in c. Imperialem 2. F. 55.* Quamvis ab utilissima illa sanctione per consuetudinem Germaniæ fuerit recessum, *Wesemb cons. 41. num. 16. Carpzov. ad L. Reg. cap. 7. sect. 1. num. 4. & seqq.* non sine iacturâ familiarum illustrium, quarum plurimæ ex crebrâ totiesque repetita bonorum divisione, si non planè interciderunt, saltem ita attenuatæ sunt, ut pro dignitate statum suum tueri amplius non possint. *vide Gail. 2. observ. 153.* In Electoratibus tamen ex Constit *Caroli IV. in A. B. cap. 25.* adhuc observatur, ut illos dividere non liceat, sed solus primogenitus illoque deficiente primogeniti primogenitus in illis suceedat. *A. B. cap. 7. §. statuimus.* Adeo ut nec pater testamento suo aliud disponere iusque successionis primogenito auferre possit. *Carpzov. quæst. ad A. B. 4. post dup. feud. 4.* quæ enim ad dignitatem imperii utilitatemque publicam constituta sunt, immutari non debent *Can. quæ ad perpetuam 25. quæst. 5.*

69. An

69. An verò ubi ius primogenituræ receptum est, is qui ante adeptam dignitatem natus, tanquam primogenitus præferatur ei, qui patri in dignitate constituto procreatus est, tam literis quam armis agitata quæstio est? Quam tamen affirmativè tàm JCti quàm Politici plerumque decidere non dubitant, & ita in successionibus regnorum communi usu gentium obtinuisse testantur Historici, *de Perside vid. Iust. l. 2. In Germania* quoque Henrico Aucupi successit Otto I. excluso fratre Henrico, qui tamen eo quod imperium ad se spectare putaret, fratri bellum movit *Abbas Stadens circa annum* 935. Idem in Electoratu Saxoniæ observatum fuisse testis est *Dn. Carpzov. d. q. 4. post disput. feud.* 4. Plura de hac quæstione *vid. apud Tholos. 7. de Republ. c. 9. Bodin. l. 6. de Republ. c. 5. Tiraq. de iur. prim. q. 31. Rittersh. c. 15. q. 12. Dn. D. Beck. synops. iur publ. l. 3. c. 7. num. 4 Dn. Carpz. d. quæst. 4. H. Grot. 2 de iur. bell. & pac. c. 7. n. 28. & in not. ibid. Facit optimè text. in l 5. de Senat.*

70. Nec minus difficilis est intricataque quæstio, an nepos ex filio priori, filio posteriori sit præferendus? Posteriorem filium in successione potiorem esse statuit, *Cuiac. ad t. 11. F. 2.* eumque secutus *Hattys. anal. iur. feud. c. 7. pag. mihi* 57. Contraria tamen sententia tanquam verior communiter à JCtis & Politicis recepta est. *Rosenth. d. concl. 26 num. 13. Schrad. tr. feud p. 7. c. 5. n. 15. Bocer. cl. 5. disput. 8 th. 20. & tr. de iure succedendi in feud. cap. 3. q. 48. Tholos. 7. de Rep. c. 10. Grot. 2. de iur. bell. & pac. c. 7. n. 30.*

71. Descendentibus primi gradus non extantibus olim feudum ad Dominum revertebatur, donec Imp. Conradus lege promulgata constitueret, ut nepotes quoque in feudo succederent, quod posterioribus temporibus usq; ad septimum gradum & tandem ita productum est, ut descendentes in infinitum succederent, *t. F. 1. §. 1. 2. & 4.* ita tamen ut nepotes loco sui patris *1. F. 8. pr.* adeoque iure repræsentationis in stirpes succedant. Quod congruit quoque iuri civili, *vid. l. 2. C. de suis & legit. C. I. A. lib. 3 S. tit. 6. n. 29. in fin.* cum heredes non debeant habere plus commodi quam defunctus habuit, & iniquum esset aliquem plus ferre

tum illorum pater, cuius personam repræsentant, habiturus fuisset, 1. F. 14. § 1. 2. F. 11. adeoque hoc casu etiam fit successio in stirpes, cum semper locus est, quando cum proximioribus concurrunt remotiores, qui ab illis excluderentur, nisi parentis sui locum ingrederentur eiusque iure uterentur. *Sutb. diss.* 11 *th.* 47.

73. Et hæc de successione descendentium. Dispiciendum nunc paucis de successione *collateralium*, sive eorum, qui ex latere veniunt, circa quos notandum, quod *supr. th.* 33. dictum est, accuratè loquendo ***nullam esse in feudis collateralium successionem***, sed saltem eorum, qui sunt in linea recta, & ex primo acquirente descendunt, quod in feudo novo manifestum est, in quo frater fratri non succedit, 2. F. 11. etiamsi simul fuerint investiti. 2. F. 12. 1. F. 14 §. 2. nisi pactum fuerit in investitura ut frater fratri succedat, tunc enim frater succedit non Dominus, *d. tit.* 14. 1. *F. Gail.* 2. *obs* 157 quod pactum cum iuri communi feudorum contrarium sit strictè accipiendum est *l.* 14. *de LL.* adeoque mortuo fratre, nec eius filium admittendum esse puto. *Schrad. de feud. p.* 7. *c.* 7. *n.* 3. 2. Succedit frater si beneficium de communibus bonis emptum, sive communibus armis acquisitum fuerit, *d. tit.* 20. *lib.* 1. *F.* aut si consuetudo vel statutum alicuius loci ita ferat, *Schrad d. p. c.* 7. *n* 5. aut deniq; si feudum novum concedatur iure feudi antiqui *Rittersh. c.* 19. *lib.* 1. *q.* 2. *Fach.* 7. *contr. c.* 58.

74. In feudo paterno sive antiquo nulli quoque succedunt, agnati nisi à primo acquirente desendant 2. *F. c.* 11. *Vult. c.* 9. *n.* 108. *Rittersh. c.* 16, *q.* 4. Cum tamen posteri primi acquirentis in varias lineas poterunt esse dispersi, ideoque deficiente una linea cæteri habito respectu ad vasallum sine liberis ultimo defunctum non ex recta sed collaterali linea venire censentur.

75. Notandum præterea omne impedimentum quod descendentes successionis feudalis incapaces reddit, undecunque illud oriatur, sive à nativitate sive sexu sive conditione, defectu ve aliquo corporis vel animi; etiam obstare venientibus ex linea collaterali, quo minus succedant, cum descendentium successi omni aliâ sit favorabilior, ut quos ad hereditatem vocat & natu ræ & parentum commune votum. *l.* 7. *de bon. damnat. Rittersb.* 6. *Novell. c.* 9. *n.* 10. De iure Saxonico deficiente una linea agn ex alia in feudo non succedunt, licet à primo acquirente desce

da

dant, nisi sint simultaneè investiti Lehenrecht/c.32. *Hartman. Pist. l.2.q.19.n.57.& seqq.Gail.2.obs.151.n.5.*

76. Ex collateralibus ergo primum locum in feudi successione sibi vendicant fratres, qui sunt vel *unilateres* vel *ambilateres* (liceat uti his terminis *cum Ampliss. Dn. Præside in par.elem. part.3.sect.2.th.16.& 21.*) Illi sunt vel consanguinei, qui ab eodem patre, vel uterini, qui ab eadem matre originem ducunt, utrique vel soli extant, vel cum aliis concurrunt. Removendi autem primo hinc sunt fratres uterini, quorum in successione feudi nulla habetur ratio cum tantum cognati sint, ad quos neque beneficium neque beneficii successio pertinet. 2.F.11.

77. Consanguinei si cum ambilateralibus (quos vulgo *Germanos* vocant) concurrant, de iure civili ab illis excluduntur. *Nov.84.c.1.* *Ratio* est, quod qui duplici iure utantur, meritò præferuntur eis, qui uno tantum uti possunt, *d.c.1.in fin.* & duo vincula fortius ligant, quam unum § *sed hodie I. de adopt.* adeo ut fratris Germani præmortui filius excludat superstitis fratres consanguineos, licet ille in tertio hi verò in secundo gradu sint. *Suth. diff. 1.th.70.* De iure feudali verò simul succedunt, *Gail.2.obs.151.* cum vinculū ex parte matris h.cas non attendatur, *Hattys.anal.iur.F.c. 7.p.54.* adeo ut filius fratris consanguinei iure repræsentationis admittatur unà cum fratre ex utroque latere coniuncto *Hartm. Pistor.2.quæst.41.*

78. Quod si cum fratribus concurrant præmortuorum fratrum liberi, hi una cum illis ad successionem feudi admittuntur facta divisione in stirpes 2. F.2. defunctorumque parentum portionem accipiunt, cuius personam repræsentant *arg. Nov. 118. cap.3.* Quod ius repræsentationis tamen ultra fratrum filios non extenditur *Nov. 118. cap.3.* habetque locum non tantum in feudo hereditario ut vult *Bart. in auth. post fratris C. de legit. hered.* sed etiam in feudo ex pacto & providentia *arg.2.F.11.Vult.cap.9.n. 214. Rittersh.part.feud.l.1.c. 6.quæst 6.*

niant. Nec enim hereditas inter æquales gradu inæqualiter est dividenda, nec repræsentatio ultra terminos expressos extendenda *Ampliss. Dn. Præses d. p. 3. sect. 2. th. 22. in fin.* quæ sententia olim probata *Azoni à Carolo V. in Comitiis Spirensibus Anno 1529. confirmata est. Diss. gloss. in l. 14. C. de legit. hered. Franc. Sonsbec. p. 9. n. 100.* aliiq; quorũ argumenta refutantur *à Rittersh. d. c. 16. q. 13. & Hartm. anal. iur. F. c. 7. p. 60.* De iure feudali cum nihil expressè de hoc casu cautum sit, merito ius civile sequimur *2. F. 11. v. Schrad. p. 7. c. 7. n. 6. Fach. 6. contr. 3. Vult. c. 9. n. 126 Bocer. cl. 5. d. 18. th. 29. & Feudist. comm.*

80. Post fratres fratrumque liberos cæteri agnati succedunt, ita tamen ut à primo acquirente descendant & à proximioribus semper excludantur remotiores. nec videtur propter textus *in tit. 26. l. 2. F. § si vasallus t. 8. l. 1. F.* ad quartum vel septimum gradum in casu quando feudum novum ex pacto in collaterales transit, hoc esse restringendum *cum Gail. 2. observat. 150. Mynsing. 2. obs. 95.* quos sequitur *Anth. Goth. disp. feud. 5. th. 7. lit. L.* sed agnatos in infinitũusq; admittendos esse puto, cum *Hartm. Pistor. l. 2. q. 19. Fach. 7. contr. 27. Rittersh. c. 16. l. 1. q. 17.* Computationẽ graduum verò quod attinet, eam non secundum ius Canonicum sed civile faciendam esse statuo per *tit. 37. l. 2. F. & 1. F. 1. §. hoc quoq;* quam sententiam usu corroboratam & in Camera Imp observatam testis est *Rosent. c. 7. concl. 57. n. 9. Vult. c. 9. n. 236. Diss. post Hottom. disp. feud. c. 19. Hart. Pist. l. 2. q. 19. n. 7. quẽ sequitur Fach. 7. cont. 26*

81. Exposita hucusque successione descendentium & collateralium, dispiciamus porro de *ascendentibus*, quorum de iure civili proxima quidem causa est post descendentes *Nov. 118. c. 2.* de iure feudali verò regulariter non succedunt, *2. F. 50.* cum enim successio in feudis primevæ eorum naturæ contraria sit, adeo ut olim ne filii quidem in beneficio succederent *1. F. 1. § & quia*, illa quam strictissimè est interpretanda, nec ad adscendentes extendenda, ut qui, turbato mortalitatis ordine, potius ex commiseratione quadam quam ex suo voto succedunt *l. 15. de inoff. test.* Accedit quod quisque censeatur prospicere sibi & posteris suis *Cuiac. lib. 1. F. tit.* De feudo novo hoc omnes facilè largiuntur, de antiquo non item, *v. Rosent. c. 7. concl. 14. n. 9.* de quo tamen idem affirmare propter generalitatem regulæ *2. F. 50.* cum communi Feudista-

rum

cum schola non dubito *arg. 2.F.11. v. Schrad. tr. feud. p.7.c.6.n.2. Rittersh.c.12.l.1.q.pen Dn.Carpz. disp.feud.5.th.15.*

82. Quibusdam tamen casibus etiam ascendentium in feudis successio locum habet, ut si in prima feudi concessione hoc actum sit *tit.84. in extraord capit.* aut si pater in filii favorem feudum refutarit. *2.F.14.Schrad.p.7.c.6.n.4.* Quam exceptionem in Camera Imperiali receptam testatur, *Mynsing.3. obs.93.* aut si filius propter bene merita patris remunerationis ergo de feudo fuerit investitus & ante patrem decesserit, *arg. l. dotem 6.de collation.Rittersh.d.c.12.q.ult.* Denique si lege, statuto vel consuetudine hæc successio sit recepta, *arg.2.F.1.in pr.* De his aliisque exceptionibus videantur latius *Rosenth.d.c.7.concl.14. num.18. & seqq. Schrad.p.7.c.6.n.3.& seqq. cum ibid.citatis.*

83. Porrò licet ex *Edicto Prætoris* defuncti qui nullos cognatos reliquit hereditas ad coniugem superstitem pertineat *t. t. ff.& C. und.vir & uxor.* Quod Edictum Imperatores etiam confirmarunt *vid.§.2.vers.aliam.I.de bon.possess & Amplis.Dn.Præs.part. elem.p.3.sect.3.th.2.in ἐκθ.* De iure tamen feudali nulla est coniugum in feudis successio *1.F.15.* licet simul sint investiti *c.104.§.fin. & 84.in extraord.* *Fiscus* quoque licet bona eorum, qui absque herede moriuntur aut ob grave aliquod crimen damnati sunt, occupet, in feudis tamen non succedit, nisi forte ipse Dominus nullos reliquerit heredes *Rittersh.c.16.q.ult.*

84. Hæc de successione ordinaria pro modo instituti dicta sufficiant, circa quam plurimæ per utiles simul ac difficiles solent moveri quæstiones, *v. g.* An successor repudiatis bonis allodialibus possit retinere feudum? Item an teneatur æs alienum à defuncto contractum solvere? An feudum imputetur in legitimam? An veniat in collationem & fideicommissi restitutionem? &c. Quas tanquam à Feudistis comm. prolixè satis tractatas nunc prætermitto, præsertim quod pleræque earum à materia quam tractandam suscepi, alieniores paulo sint, illisque relictis

nec iuramento confirmata valeant, *arg. l. 7. § 16. ff. de pact. l. 5* § *C. de LL. Fach.* 8 *contr.* 7 2. *Gail. 2. obs.* 126. non tam quod aufera liberam testandi facultatem *l. 15. C. de pact.* votumque captan mortis inducant, *l 2. C. de transact.* quam quia certi sunt & à L determinati tàm obligationis aut dominii quam hereditatis quirendæ modi: *lex sc. & testamentum §. ult. Inst. per quas pers cuique acq.* Pactis autem hereditas deferri nequit *l. 5. C. de pact.* *vent. Dn. Habn. differt. de iur. rer. concl. 67. n. 6.*

86. Ex quibus patet pacta hæc successoria non adeo æ tati iurique naturali repugnare, quo minus lege aut consuetud aliqua confirmari possint *Bachov. in misc. cap. 13.* præser cum de iure civili quoque certis casibus sint licita, u ille de cuius hereditate pactum interponitur consentiat *l. fin.* *pact.* aut si milites tale pactum fecerint. *l. 19. C. eod.* Imo Leo I sine controversia doctissimus, adeo ut Philosophi nomen tuerit, constitutionem *l. 15. C. de pact.* absurdam & naturali æ tati contrariam pronunciat *Nov. Leon. 19.* & videmus hodie temporibus ubivis ferè gentium receptum esse, ut hereditas ctis acquiri possit *Cothman. 3. consl. 44. n. 37.* nihilque in Germ esse frequentius quam ut in feudis succedatur ex pacto, quo lebratur vel inter tertium & Dominum feudi, diciturque pac expectativum vel inter tertium & vasallum, quod iterum e confraternitatis vel ganerbinatus.

87. *Pactum expectativum* est, quo convenit inter D num & extraneum, ut si contingat ultimum vasallum sine l aut heredibus mori, feudum ad hunc devolvatur, dominusc ius investituram ipsi conferre teneatur, vulgo dicitur pact *caducitate possessionis Hartm. lib. 2. q. 25. n. 1.* *sive exspectativa G obs. 155.* Germanicè Ein Expectanz oder Anwartung auff ein dern Lehen. *Vult. c. 7. n. 6.* Licite autem tale pactum à Domi lebrari probat tum textus expressus *in 2. F. 26. § moribus*, tu gumentum desumptum à proprietario, qui usumfructum i casum quo extinguetur alteri concedere potest. *Gail. d. obs. 15* ta de hoc pacto *vid. apud Vult. d. c. 7. n. 65. Hartm. Pistor. l. 2. q.* *Habn. diff. de iur. rer. concl. 87.*

88. *Confraternitatis* pactum est, quo inter illustre lias interveniente Cæsareæ Maiestatis autoritate convenit

familia, quoad legitimos heredes extincta alteri bona & ditiones eius certa successionis lege deferantur Germanicè Erbverbrüderung / vel ut alii Erbvereinigung / quod posterius vocabulum latiorem paulò habet significationem, *vid. Dn. Carpz. ad l. Reg. German. c. 6. sect. 7. n. 2.* Cuiusmodi pacta in usu frequenti esse & de longa, immorialique tempore approbatâ consuetudine confirmata testis est *Dn. Carpz d. loc. n. 35.* imo favorabilia illa dicit *Gail. 2. obs.* 127. ut quorum remedio pax & tranquillitas in Imperio conservatur, subditique alienis ignotisque Dominis non subiiciuntur *facit l. 34. & de fideicom. libert.* Exemplum huius pacti nobilissimum occurrit inter serenissimam illustrissimamque familiam Saxoniæ & Hassiæ, de quo vid. peculiarem dissertationem *Dn. Carpz.* Alia exempla occurrunt passim apud JCtos & Politicos, *v. Waremund. ab* Erenberg *l. 1. de fœd c. 2. n. 35. & c. 4. n. 10. Webener & & Besold. in verb.* Erbverbrüderungen. *Limn. de iur. publ. l. 4. cap. 8. Renck. l. 1. cl. 4. c. 18. Schutz. coll iur. pub disp. 6. th. 29. Dn. Hahn. diss. de iur. rer. concl 75.*

89. Denique pactum *Ganerbinatus est* conventio illustrium vel nobilium familiarum in eum finem facta, ut se suasq; facultates contra vim hostilesque incursiones coniunctis viribus defenderent, unaque familia extincta reliquarum superstites ex æquo succedant, Germanicè qui talia pacta celebrant, dicuntur Ganerben/quasi gemeine Erben *wehn in obs. pract. verbo* Ganerben licet alii aliunde vocis huius originem derivent, *v. Hænon. in coroll. 1. disp. 9. ad ff. lit. A.* Causam hisce pactis dederunt frequentissimæ deprædationes & latrocinia, quibus ante pacis publicæ constitutionem Germania nostra miserrimè vexabatur; Exempla horum pactorum *v. apud Killing. de castr. Ganerb. & Scutz. coll. iur. pub. disp. 9. th.* 17. potest autẽ quis bona sua facere Ganerbica tam feudalia quam allodialia dummodo illo casu accedat Domini agnatorumque, quorum interest consensus *Rittersh. l. 1. c. 17. part. feud. vers. illud hic.* Nec enim debet alicui per alterum iniqua conditio inferri *l. 74. de Reg. iur. vid. Dn. Carpz. ad L. Reg.*